

На війні загинув Яків Ткаченко

Актор і воїн
Яків Ткаченко.

Яків Ткаченко у фільмі
«Довбуш» Олесь Саніна.

Яків Ткаченко (н. 2 лютого 1979, Дніпропетровськ) – український актор театру і кіно. Закінчив місцевий театральний коледж за спеціальністю актор драми. До 2019 року працював у Дніпропетровському театрі російської драми ім. Максима Горького (нині – Дніпровський театр драми та комедії). 2011 року вступив до Київського національного університету театру, кіно і телебачення ім. І. Карпенка-Карого на режисуру драми. У 2020–2021 роках – в Дніпровському театрі ім. Тараса Шевченка. Дебютував у кіно в 2003 році. Найбільш відомий за ролями у фільмах «Червоний», «Припутні», «Ціна правди», «Безславні кріпаки» та «Довбуш». Одну з останніх своїх ролей зіграв у серіалі «Перевізниця».

1 березня 2022 року, з початком російського вторгнення в Україну, вступив до лав ТРО міста Дніпра. У складі 128-ї бригади ТРО воював у Донецькій області, де двічі отримував поранення і повертався в стрій. У складі ЗСУ воював під Вугледаром. Отримав звання молодшого сержанта. Був головним сержантом взводу, в. о. командира взводу. У лютому 2023 року був демобілізований з лав ЗСУ, відновив акторську кар'єру. У вересні 2024 року повернувся на фронт, пройшовши жорсткий відбір, вступив до 3-ї ОШБр. Загинув 14 грудня 2024 року.

Про смерть бійця повідомив режисер Олесь Санін. «Два дні тому говорили. Один з найталановитіших українських акторів. Справжній лицар. Справжній друг. Глибокі співчуття рідним і близьким Якова. Вічна слава герою!»

На смерть колеги також відгукнувся актор Євген Черников. «Неординарний та яскравий. Знав Якова з 2016 року, бачив його становлення як щирого патріота нашої країни! З перших днів він захищав нас у складі ТРО, а згодом доєднався до 3-ї штурмової. Яків створив багато яскравих образів у нашому кіно і назавжди залишиться в наших серцях і пам'яті. Бути воїном – жити вічно».

Актор і воїн Євген Авдеєнко

Актор і воїн
Євген Авдеєнко.

Актор Євген Авдеєнко (н. 2 лютого 1984, Суми) – український актор театру і кіно. Після закінчення 2005 року КНУТКіТ ім. І. Карпенка-Карого майже двадцять років виходив на сцену Національного театру ім. Лесі Українки та Театру драми і комедії на лівому березі Дніпра. Знімався в серіалах «Ворожка», «Біля причалу», «Дзвонар», «Шлях покоління», у кінофільмі «Черкаси». Заслужений артист України. Після початку повномасштабного російського вторгнення Авдеєнко (позивний Авдей) долучився до лав захисників України. Воював у Третій штурмовій на Запорізькому, Авдіївському та Бахмутському напрямках. Нагороджений у 2023 році нагрудним знаком «Золотий хрест» від головнокомандувача Збройних сил України. Працюючи в артилерії, отримав травму ніг. Тож у кінці листопада 2023 року Євгена перевели в групу під керівництвом Олександра Альфорова, яка надає гуманітарно-інформаційно-ідеологічну підтримку бійцям Третьої окремої штурмової бригади. Це поїздки в розташування особового складу до їхніх позицій. Зрозуміло, що їздять не туди, де відбуваються штурмові дії, а на позиції артилеристів, танкістів. І там актор читає лекції на ідеологічну та просвітницьку теми своїм побратимам, проводить різні заходи.

Моновиставу «Ненароджені для війни» про реальне життя, думки та переживання військового в новому для української сцени жанрі мілітарі-стендап, як нарік його режисер Анатолій Нейолов, показують у різних містах країни. В її основі – реальні історії бійців 3-ї ОШБр та особистий досвід Євгена Авдеєнка. Виступи тривають уже кілька місяців, і в планах ще широка географія. На запитання щодо особистого досвіду відповів, що «все – особисте, навіть якщо йдеться не про пережите, а про історії когось зі знайомих чи незнайомих хлопців: про Авдіївку, Курдюмівку, про друзів зі школи, які терпіти один одного не могли колись, а потім опинилися в одній посадці... Так, це історії не мої, але якщо вони не будуть моїми на сцені, то не варто на неї й виходити. А от сцени прощання з дружиною, рідними – це особисто пережите. Ми з режисером Анатолієм Нейоловим відбирали та перебрали десятки й сотні інтерв'ю, спогадів. Також мені допомагали мої побратими збирати інформацію. Я теж питав хлопців зі своєї артилерійської батареї. За півтора місяця ми створили виставу. Вона наповнена гумором, бо якщо розповідати тільки про страшні моменти війни, це буде дуже тяжко глядачеві»¹.

¹ Ми за три тижні стали артилеристами. 20.08. 2024. <https://suspilne.media/cherkasy/813535-mi-za-tri-tizni-stali-artileristami-vojn-tretoi-sturmovoi-priizdit-do-cherkas-z-vistavou-sob-dopomogti-pobratimam/>